

MINISTERSTVO FINANCÍ

Odbor Financování územních rozpočtů

Letenská 15, poštovní příhrádka 77

118 10 Praha 1

Telefon: 257 041 111 Fax: 257 042 788

ID datové schránky: xzeaaav

E-mail: podatelna@mfcrcz

PID: MFCRFXSLZP

Č. j.: MF-27093/2025/2203-6

Praha 13. 8. 2025

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo financí rozhodlo podle § 116 odst. 1 zákona písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 22 odst. 10 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném znění, jako orgán příslušný podle § 22 odst. 10 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném znění, **o odvolání poskytovatele sociálních služeb HVĚZDA z. ú.**, IČO: 70829560, se sídlem Masarykova 443, Malenovice, 763 02 Zlín, ze dne 22. dubna 2025, zastoupeného JUDr. Ing. Ivanem Pavelkou, Ph.D., advokátem, ČAK č. 17721, IČO 06317278, se sídlem nám. T. G. Masaryka 1281, 760 01 Zlín, **proti platebnímu výměru č. 4/2025 IAK** pod č. j. KUZL 29305/2025 ze dne 26. března 2025 **na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 2 900 379 Kč a penále ve výši 274 956 Kč**, vydanému Krajským úřadem Zlínského kraje, IČO 70891320, se sídlem třída Tomáše Bati 21, 760 01 Zlín, **takto:**

Odvolání se z a m í t á a platební výměr č. 4/2025 IAK, č. j. KUZL 29305/2025 ze dne 26. března 2025 na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 2 900 379 Kč a penále ve výši 274 956 Kč se p o t v r z u j e .

Odůvodnění

I. Popis dosavadního řízení

Ministerstvu financí (dále také „**odvolací orgán**“) bylo dne 15. května 2025 doručeno v příloze stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje (dále také „**správce daně**“ nebo „**Úřad ZK**“) č. j. KUZL 42073/2025 ze dne 15. května 2025 shora uvedené odvolání poskytovatele sociálních služeb HVĚZDA z. ú. (dále jen „**příjemce**“ nebo „**odvolatel**“). Současně se stanoviskem postoupil správce daně Ministerstvu financí odpovídající část spisu.

Odvolatel byl v souladu s § 77 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**DŘ**“) vyrozuměn dopisem odvolacího orgánu č. j. MF-27093/2025/2203-3 ze dne 3. července 2025 o svých právech v rámci odvolacího řízení a o úředních osobách, které se budou podílet na rozhodování v dané věci.

Z dokumentů předložených prvostupňovým správcem daně byly zjištěny následující skutečnosti relevantní pro posouzení platebního výměru č. 4/2025 IAK pod č. j. KUZL 29305/2025 ze dne 26. března 2025 na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 2 900 379 Kč a penále ve výši 274 956 Kč (dále jen „**platební výměr**“). S odvolatelem uzavřel Zlínský kraj (dále jen „**poskytovatel**“) dne 28. března 2023 Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí finanční podpory z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok **2023** (dále jen „**Smlouva**“). Na základě Smlouvy byla poskytovatelem přislíbena účelově určená finanční podpora na poskytování sociálních služeb v maximální výši **16 735 930 Kč**.

Celkem byla odvolateli zálohově poskytnuta finanční podpora na poskytování sociálních služeb ve výši 16 735 930 Kč a to:

- 6. dubna 2023 ve výši 10 041 558 Kč, a
- 29. června 2023 ve výši 6 694 372 Kč.

Dne 20. července 2023 bylo Úřadem ZK zahájeno z moci úřední jednání o zrušení registrace sociální služby odvolatele v registru poskytovatelů sociálních služeb – druh služby: domovy se zvláštním režimem, identifikátor: 3552661 a druh služby: domovy se zvláštním režimem, identifikátor: 7085806, a to pro nesplnění registračních podmínek uvedených v § 79 odst. 5 písm. j) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „**zákon o sociálních službách**“). Podle názoru Úřadu ZK se stal odvolatel dlužníkem na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti u Okresní správy sociálního zabezpečení Zlín. Tato organizace však povolila odvolateli rozhodnutím č. j. 47014-220/8011/13.07.2022-01592/LM-2 ze dne 20. července 2022 úhrady nedoplatku ve splátkách.

Dne 10. srpna 2023 vydal Úřad ZK rozhodnutí č. j. KUZL 71183/2023 o zrušení registrace sociální služby v registru poskytovatelů sociálních služeb. Dne 24. listopadu 2023 nabylo právní moci rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „**MPSV**“) č. j. MPSV-2023/183119-229/1 ze dne 2. října 2023, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání odvolatele ze dne 21. srpna 2023 (doplněného dne 25. srpna 2023) a rozhodnutí Úřadu ZK č. j. KUZL 71183/2023 bylo potvrzeno.

Krajský soud v Brně přiznal usnesením č. j. **31 A 94/2023 – 157** ze dne 22. prosince 2023 **odkladný účinek** rozhodnutí č. j. MPSV-2023/183119-229/1 ze dne 2. října 2023.

Dne 28. února 2024 rozhodl **Krajský soud v Brně** rozsudkem č. j. **31 A 94/2023 – 213** o **zrušení rozhodnutí MPSV** č. j. MPSV-2023/183119-229/1 ze dne 2. října 2023 a rovněž i **rozhodnutí Úřadu ZK** č. j. KUZL 71183/2023 ze dne 10. srpna 2023, a to pro jejich nezákonnost. Doručením uvedeného rozsudku odvolateli dne 7. března 2024 nabyl uvedený rozsudek právní moci. Proti tomuto rozsudku podalo MPSV kasační stížnost, která byla dne 11. listopadu 2024 Nejvyšším správním soudem zamítnuta (rozsudek č. j. **8 Ads 90/2024 – 32**).

Odvolatel podal dne **5. února 2024 vyúčtování poskytnuté finanční podpory** na služby pro Domovy se zvláštním režimem s identifikátory 3552661 a 7085806. V tomto vyúčtování poskytnuté podpory vyčíslil odvolatel ve výnosech na řádcích 10 za oba identifikátory **vratku finanční podpory (přeplatek podpory)** ve výši 2 451 799 Kč a 450 629 Kč, celkem tedy **2 902 428 Kč**. Odvolatel předmětnou částku na účet poskytovatele dotace **nevrátil**.

Odvolatel vrátil dne 5. února 2024 v rámci vyúčtování finanční podpory v Programu pro poskytování finanční podpory z rozpočtu Zlínského kraje částku **2 049 Kč**.

Správce daně konstatoval, že odvolatel nesplnil povinnost stanovenou v článku VI. odst. 4 Smlouvy vrátit v termínu uvedeném v článku VI. odst. 1 Smlouvy, tedy do 5. února 2024, přeplatek poskytnuté finanční podpory.

Odbor sociálních věcí Úřadu ZK zaslal dne 7. února 2024 pod č. j. KUZL 14783/2024 odvolateli **výzvu k vrácení přeplatku** finanční podpory.

Odbor interního auditu a kontroly Úřadu ZK **vyzval odvolatele** ve smyslu § 22 zákona 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o RP územních rozpočtů**“), **k vrácení dotace** Zlínského kraje pro podezření na porušení rozpočtové kázně spočívající v zadržení peněžních prostředků výzvou č. j. KUZL 23642/2024 ze dne 6. března 2024.

Odvolatel finanční prostředky ve stanoveném termínu **nevrátil**.

Správce daně vydal dne 4. října 2024 **platební výměr č. 7/2024 IAK**, č. j. KUZL 86612/2024. Předmětným platebním výměrem byl odvolateli vyměřen **odvod** za porušení rozpočtové kázně ve výši **2 900 379 Kč** (zadržení přeplatku finanční podpory) a související **penále** (vyměřené do dne 30. září 2024) ve výši **273 796 Kč**. Odvolatel podal dne 31. října 2024 proti výše uvedenému platebnímu výměru odvolání. Rozhodnutím ministerstva financí č. j. MF-48017/2024/2203-6 ze dne 11. března 2025 byl platební výměr č. 7/2024 IAK, č. j. KUZL 86612/2024 zrušen a věc byla vrácena k novému projednání. Odvolací orgán v citovaném rozhodnutí dospěl k závěru, že správce daně vypočetl penále v chybné výši.

Dne 26. března 2025 vydal správce daně nový platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši **2 900 379 Kč** a penále ve výši **274 956 Kč**.

Odvolatel podal dne 22. dubna 2025 proti výše uvedenému platebnímu výměru odvolání.

II. Příslušnost odvolacího orgánu, splnění podmínek řízení a posouzení náležitostí odvolání odvolacím orgánem

Odvolací orgán předtím, než přistoupil k přezkumu platebního výměru, posoudil otázku procesního režimu, ve kterém je o porušení rozpočtové kázně rozhodováno, příslušnost Úřadu ZK k vydání platebního výměru v 1. stupni, svou věcnou příslušnost k rozhodování o odvolání, zda bylo odvolání podáno včas a zda má předepsané náležitosti.

Rozhodné pro stanovení procesního režimu, v němž byl napadený platební výměr vydán, je ustanovení § 22 odst. 16 zákona o RP územních rozpočtů, ve znění účinném v době rozhodování o odvodu, podle kterého se při správě odvodů a penále za porušení rozpočtové kázně postupuje podle DŘ.

Podle § 22 odst. 9 písm. d) zákona o RP územních rozpočtů, ve znění účinném v době rozhodování o odvodu, rozhoduje o uložení odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně při nakládání s prostředky poskytnutými z rozpočtu Zlínského kraje Úřad ZK. Napadený platební výměr byl vydán věcně i místně příslušným správcem daně.

Platební výměr byl odvolateli doručen dne 26. března 2025. Odvolání proti platebnímu výměru bylo Úřadu ZK doručeno dne 22. dubna 2025. Odvolání bylo podáno u příslušného správce daně podle § 109 odst. 3 DŘ, ve lhůtě 30 dnů v souladu s § 109 odst. 4 DŘ a obsahuje všechny náležitosti podle § 112 odst. 1 DŘ.

III. Argumentace odvolatele

V první části odvolání odvolatel rekapituloval výroky platebního výměru. V druhé části napadl výroky platebního výměru z následujících důvodů:

Část II. odvolání

Odvolatel tvrdí, že napadený platební výměr „*je nezákonný, neboť řízení, ve kterém byl platební výměr č. 7/2024 IAK vydán, trpělo vadami řízení, spočívajícími v nedostatečně a nesprávně zjištěném skutkovém stavu, v nesprávném posouzení věci, v překročení mezí správního uvážení a ve zneužití správního uvážení a v závažném porušení zásad daňového řízení. Odvolatelem napadený platební výměr č. 7/2024 IAK je rovněž nepřezkoumatelný. Důvody nezákonnosti, nesprávnosti a nepřezkoumatelnosti platebního výměru č. 7/2024 IAK jsou zejména následující:*“

1. Nesprávné skutkové zjištění a nesprávné právní posouzení, které spočívá v tom, že správce daně tvrdí, že „*odvolateli vznikl přeplatek poskytnuté finanční podpory za rok 2023 ve výši 2.900.379 Kč, když vznik přeplatku a zapříčinil nikoliv odvolatel, nýbrž Krajský úřad Zlínského kraje. Správní orgán prvního stupně tedy dospěl ke zcela nesprávnému zjištění ohledně výše přeplatku poskytnuté finanční podpory*“. Odvolatel namítá, že z výzvy ze dne 6. března 2024 a ani z výzvy ze dne 7. února 2024 není zřejmé, z jakého titulu má být právě částka 2 900 379 Kč vrácena. Odvolatel tvrdí, že správce daně hovoří pouze o tom, že odvolatel porušil rozpočtovou kázeň tím, že nevrátil v termínu předložení vyúčtování stanoveném ve shora uvedené veřejnoprávní smlouvě přeplatek poskytnuté finanční podpory.

Odvolatel konstatuje, že „*Správní orgán prvního stupně hovoří v uvedených výzvách i v samotném platebním výměru č. 7/2024 IAK o jakési administrativní kontrole vyúčtování poskytnuté finanční podpory, aniž by tuto administrativní kontrolu jakkoli podrobněji specifikoval a aniž by jakkoli podrobněji specifikoval, jak při dodržení pro něj závazných zásad daňového řízení dospěl k tomu, že odvolateli vznikla povinnost vrátit Zlínskému kraji přeplatek poskytnuté finanční podpory za rok 2023 právě ve výši 2.900.379 Kč. Samotné předložení vyúčtování odvolatelem nepochybně nezabavuje správní orgán prvního stupně*

povinnosti postupovat při zjišťování existence a výše přeplatku poskytnuté finanční podpory v souladu se zásadou vyhledávací a se zásadou materiální pravdy“.

Odvolatel uvádí, že mu v souvislosti s čerpáním předmětné dotace v roce 2023 zřejmě tzv. nepřiměřený zisk skutečně vznikl, avšak tento nepřiměřený zisk je ve skutečnosti v odlišné a ve výrazně nižší výši. Odvolatel konstatuje, že se mu v důsledku rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 10. srpna 2023, č. j. KUZL 71183/2023, potvrzeného rozhodnutím MPSV ze dne 2. října 2023, č. j. MPSV-2023/183119-229/1 od podzimu 2023 nahromadily skladové zásoby v hodnotě několika set tisíc korun českých, takže odvolatel fakticky nepotřeboval čerpat z předmětné dotace zdaleka v takové výši, jako by čerpal, když by uvedených rozhodnutí nebylo. Odvolatel tvrdí, že „Uvedená rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje a Ministerstva práce a sociálních věcí měla za následek postupné ukončování smluv všemi klienty obou domovů se zvláštním režimem. Hromadění skladových zásob v důsledku jejich nespotřebování z důvodu nižšího množství klientů odvolatele a záměrné minimalizace výdajů až na hranici možného vedly k tomu, že odvolatel poskytnutou finanční podporu v roce 2023 stricto sensu nespotřeboval a vznikl tak onen přeplatek.“

Podle názoru odvolatele zapříčinil vznik přeplatku prokazatelně svým nezákonným rozhodnutím Úřad ZK a je nezákonné a nemorální požadovat po něm jeho úhradu, neboť shora uvedená rozhodnutí Úřadu ZK a MPSV byla posléze pro nezákonnost pravomocně zrušena.

Odvolatel uvádí, že správce daně nezkoumal a neprověřoval účetní doklady odvolatele týkající se jeho skutečných nákladů a výnosů v roce 2023 (dokládajících mj. i hromadění se skladové zásoby v důsledku uvedených nezákonných rozhodnutí) a skutečnou výši nepřiměřeného zisku odvolatele si v důsledku toho vyhodnotil nesprávně. Správce daně, podle mínění odvolatele, rovněž nevzal v potaz mimořádné okolnosti (záměrnou minimalizaci nákladů na konci roku 2023 z důvodu hrozícího nedostatku finančních prostředků v roce 2024), které k nepřiměřenému zisku, resp. přeplatku poskytnuté finanční podpory u odvolatele vedly.

Odvolatel namítá, že správce daně postupoval v rozporu se zásadou zákonnosti, zásadou materiální pravdy, zásadou vyhledávací, zásadou poučovací a slyšení ve věci, zásadou legitimního očekávání a zásadou volného hodnocení důkazů, což zakládá nepřezkoumatelnost platebního výměru

2. Odvolatel uvádí, že: „*je si vědom toho, že v případě, že poskytnutá finanční podpora bude vyšší než potřebná výše finanční podpory vycházející ze skutečných nákladů a výnosů sociální služby za rok 2023 včetně přiměřeného zisku, je povinen dle čl. VI. odst. 4 veřejnoprávní smlouvy tento přeplatek poskytnuté finanční podpory v termínu předložení vyúčtování vrátit na účet Zlínského kraje. Odvolatel rovněž nepopírá, že prostým účtováním lze zřejmě dospět k závěru, že mu v důsledku čerpání předmětné dotace vznikl v roce 2023 v nějaké výši tzv. nepřiměřený zisk. Správní orgán prvního stupně však vůbec nebere v potaz, že se tak stalo v důsledku závažného nezákonného postupu Krajského úřadu Zlínského kraje a Ministerstva práce a sociálních věcí trvajícího přinejmenším ode dne 10. 8. 2023 (vydání rozhodnutí Krajského*

úřadu Zlínského kraje č. j. KUZL 71183/2023). V důsledku uvedeného nezákonného rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje doposud došlo a nadále dochází k zásadnímu negativnímu ovlivnění finanční situace (nákladů a výnosů) odvolatele. Výsledkem tak mj. je, že odvolatel nedisponuje prostředky k vrácení přeplatku a už vůbec ne částky ve výši 2.900.379 Kč. Jen za období od prosince 2023 do června 2024“.

Odvolatel tvrdí, že se „nemohl dopustit nevrácením Zlínskému kraji údajného přeplatku poskytnuté finanční podpory ve výši 2.900.379 Kč porušení rozpočtové kázně za situace, kdy Krajský úřad Zlínského kraje a Ministerstvo práce a sociálních věcí nezákonným rozhodnutím ve stejné době způsobil odvolateli pro něj takřka likvidační škodu ve výši okolo 5 milionů Kč a kdy samotný Zlínský kraj šikanózně nezařadil odvolatele do Základní sítě poskytovatelů sociálních služeb Zlínského kraje, aby mu nemusel poprvé po více než deseti letech poskytnout na poskytování sociálních služeb oprávněně očekávanou a pro odvolatele existenčně důležitou finanční podporu ve výši okolo 13 milionů Kč“.

Odvolatel namítá, že „absurdním se pak jeví vymáhání uvedené částky 3.174.175 Kč po odvolateli Krajským úřadem Zlínského kraje za situace, kdy odvolatel z důvodu nesprávného postupu Krajského úřadu Zlínského kraje a zastupitelstva Zlínského kraje neobdržel ani část finanční podpory na poskytování sociálních služeb na rok 2024 požadovanou odvolatelem ve výši 13.727.450 Kč“.

Odvolatel podal dne 8. prosince 2023 proti rozhodnutím o zrušení registrace sociálních služeb správní žalobu a požádal, aby byl uvedený žalobě přiznán odkladný účinek. Přiznáním odkladného účinku podané žalobě dne 22. prosince 2023 došlo k pozastavení, do skončení řízení před soudem, účinků napadeného rozhodnutí o zrušení registrace sociálních služeb poskytovaných odvolatelem a odvolateli rozhodnutím odejmutá oprávnění měla zůstat zachována. Dne 28. února 2024 bylo Krajským soudem v Brně rozsudkem rozhodnuto o zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 2. října 2023, č. j. MPSV-2023/183119-229/1 a rovněž i rozhodnutí Úřadu ZK ze dne 10. srpna 2023, č. j. KUZL 71183/2023, a to pro jejich nezákonnost. Doručením uvedeného rozsudku odvolateli dne 7. března 2024 nabytý uvedený rozsudek právní moci.

Prvním závažným důsledkem shora uvedených nezákonných rozhodnutí bylo tedy postupné ukončování smluv všemi klienty obou středisek.

Ukončování smluv ze strany většiny tehdejších klientů uvedených středisek odvolatele v důsledku shora uvedených nezákonných rozhodnutí bylo tedy neodvratitelné a docházelo k němu jednoznačně v příčinné souvislosti s vydáním shora uvedených nezákonných rozhodnutí.

Druhým závažným důsledkem shora uvedených nezákonných rozhodnutí bylo a doposud je to, že se uvedená střediska odvolatele nedařilo a nedaří po dobu několika měsíců zaplnit. Je tomu tak zejména proto, že potenciální klienti uvedených středisek odvolatele jsou stále v obrovské nejistotě, jak dlouho bude odvolatel uvedené sociální služby nakonec moci poskytovat.

Odvolatel uvádí, že mu zrušením registrace sociální služby poskytované ve středisku Domov seniorů byla způsobena škoda, která zahrnuje:

- 1/ Příspěvek na péči ve výši 1 795 089 Kč,
- 2/ Úhrady za ubytovací služby a stravovací služby – ve výši 2 081 830 Kč.

V souladu se shora uvedeným zahrnuje škoda způsobená odvolateli zrušením registrace sociální služby poskytované ve středisku Dům služeb seniorům následující součástí:

- 1/ Příspěvek na péči ve výši 336 284 Kč,
- 2/ Úhrady za ubytovací služby a stravovací služby ve výši 822 010 Kč.

Odvolatel konstatuje, že mu byla celkem způsobena škoda ve výši 5 035 213 Kč.

Na podporu svých argumentů odvolatel popsal průběh řízení: „*Krajský úřad Zlínského kraje vyřadil odvolatele ze sítě poskytovatelů sociálních služeb Zlínského kraje na podzim 2023 okamžitě poté, co nabylo právní moci rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 10. 8. 2023, č. j. KUZL 71183/2023 o zrušení registrace sociální služby v registru poskytovatelů sociálních služeb. Současně Krajský úřad Zlínského kraje odvolateli znemožnil přihlašování do webové aplikace OKslužby–poskytovatel a tím mu fakticky znemožnil žádat od podzimu 2023 o dotaci na poskytování sociálních služeb na kalendářní rok 2024. Dne 22. 12. 2023 byl správní žalobě odvolatele proti uvedenému rozhodnutí usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 22. 12. 2023, č. j. 31 A 94/2023-157 přiznán odkladný účinek. Krajský úřad Zlínského kraje a Zlínský kraj však soudem přiznaný odkladný účinek nerespektovaly, odvolatele do sítě poskytovatelů sociálních služeb Zlínského kraje nezařadili a přihlašování do webové aplikace OKslužby–poskytovatel odvolateli neumožnili. Odvolatel se po přiznání odkladného účinku podané správní žalobě po Krajském úřadu Zlínského kraje a po Zlínském kraji domáhal opětovného zařazení do sítě poskytovatelů sociálních služeb Zlínského kraje a zpřístupnění webové aplikace OKslužby–poskytovatel za účelem podání žádosti o dotaci na poskytování sociálních služeb na kalendářní rok 2024, avšak bezúspěšně. Když dne 7. 3. 2024 nabyl právní moci rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2024, č. j. 31 A 94/2023-213, kterým bylo uvedené rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje o zrušení registrace sociálních služeb žalobce zrušeno, snažil se odvolatel znovu do webové aplikace OKslužby–poskytovatel přihlašovat, avšak stále bezúspěšně“... „Krajský úřad Zlínského kraje zcela absurdně odůvodňuje toto nevyhovění žádosti o finanční podporu právě nezařazením odvolatele v síti poskytovatelů sociálních služeb Zlínského kraje, kterýžto stav přitom vyvolal Krajský úřad Zlínského kraje na základě svého nezákonného rozhodnutí o zrušení registrace sociální služby odvolatele a kterýžto protiprávní stav setrvale a zcela nedůvodně odmítá Zlínský kraj napravit“.*

Odvolatel konstatuje, že v platebním výměru správce daně nevzal v potaz výše uvedené mimořádné okolnosti objektivně znemožňující odvolateli údajný přeplatek poskytnuté finanční podpory ve výši 2 900 379 Kč Zlínskému kraji vrátit.

3. Odvolatel uvádí, že správce daně „dospěl konkrétně k nesprávnému skutkovému zjištění a k nesprávnému právnímu posouzení a postupoval při vydání platebního výměru č. 7/2024 IAK a v předcházejícím daňovém řízení v rozporu se zásadou zákonnosti, zásadou materiální pravdy, zásadou vyhledávací, zásadou přiměřenosti a zásadou legitimního očekávání, když neuhrazení údajného přeplatku poskytnuté finanční podpory ve výši 2.900.379 Kč v termínu stanoveném na základě vyúčtování posoudil jako nezákonné jednání odvolatele a nikoliv jako zákonné jednání odvolatele v krajní nouzi a ve veřejném zájmu“.

Odvolatel má za zřejmé, že „Nevrácení údajného přeplatku poskytnuté finanční podpory za rok 2023 ve výši uvedené v platebním výměru č. 7/2024 IAK Zlínskému kraji tak je třeba posuzovat jako jednání odvolatele v krajní nouzi za účelem ochrany životů a zdraví klientů odvolatele, za účelem dodržení zákona o sociálních službách a za účelem ochrany základních lidských práv klientů odvolatele“.

Vzhledem k výše uvedenému odvolatel navrhuje, aby byl odvoláním napadený platební výměr v souladu s § 116 odst. 1 písm. b) daňového řádu odvolacím orgánem zrušen a řízení bylo zastaveno.

IV. Právní úvaha odvolacího orgánu

Ad 1)

Odvolací orgán konstatuje, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. **4 Afs 9/2016 – 33**, ze dne 11. května 2016 vyplývá, že **dotace jsou svým způsobem benefity**, které příjemci dostávají, avšak při jejich použití se musí řídit určitými, předem stanovenými, pravidly. Odvolací orgán má ze spisu za prokázané, že odvolatel podepsal dne 28. března 2023 Smlouvu a svým podpisem stvrdil svůj závazek řídit se při realizaci poskytování sociálních služeb právními předpisy, Smlouvou a metodickými pokyny poskytovatele dotace.

V čl. VI v odstavci 4-7 Smlouvy jsou stanovena pravidla pro vyúčtování finanční dotace. Konkrétně v odstavci 4 je uvedeno: „**V případě, že poskytnutá finanční podpora bude vyšší než potřebná výše finanční podpory vycházející ze skutečných nákladů a výnosů sociální služby za rok 2023 včetně přiměřeného zisku nebo dojde ke krácení nebo povinnosti vrátit finanční podporu dle článku III. odstavce 2. a 3. této Smlouvy, je povinen Poskytovatel sociální služby tento přeplatek poskytnuté finanční podpory v termínu předložení vyúčtování dle odstavce 1. nebo 3. tohoto článku vrátit na účet Kraje uvedený v záhlaví této Smlouvy**“ (zvýrazněno odvolacím orgánem).

Odvolatel vyúčtoval dne 5. února 2024 (v termínu stanoveném Smlouvou) poskytnutou finanční podporu na služby Domovy se zvláštním režimem s identifikátorem 3552661 a 7085806. V tomto vyúčtování odvolatel ve výnosech na řádcích 10 vyčíslil za oba identifikátory vratku finanční podpory ve výši 2 451 799 Kč a 450 629 Kč, celkem tedy 2 902 428 Kč. Z této částky odvolatel vrátil dne 5. února 2024 částku 2 049 Kč. **Zbýlých 2 900 379 Kč z vyúčtované finanční podpory odvolatel nevrátil, čímž se dopustil zadržení peněžních prostředků podle § 22 odst. 3 zákona o RP územních rozpočtů.** Dnem porušení rozpočtové kázně je v tomto případě den následující po dni, v němž marně uplynul termín stanovený pro vrácení poskytnutých prostředků.

Odvolatel v odvolání namítá: „*Správní orgán prvního stupně hovoří v uvedených výzvách i v samotném platebním výměru č. 7/2024 IAK o jakési administrativní kontrole vyúčtování poskytnuté finanční podpory, aniž by tuto administrativní kontrolu jakkoli podrobněji specifikoval a aniž by jakkoli podrobněji specifikoval, jak při dodržení pro něj závazných zásad daňového řízení dospěl k tomu, že odvolateli vznikla povinnost vrátit Zlínskému kraji přeplatek poskytnuté finanční podpory za rok 2023 právě ve výši 2.900.379 Kč.*“ Odvolací orgán má za zřejmé, že povinnost kontroly, nikoliv „jakési administrativní kontroly“, vyplývá poskytovateli dotace přímo z uzavřené Smlouvy, kde je v čl. VI odst. 5 uvedeno „Po kontrole vyúčtování Krajem bude Poskytovateli sociální služby oznámeno odsouhlasení vyúčtování“. Z uvedeného vyplývá, že poskytovatel dotace má Smlouvou přímo stanovenou povinnost kontrolovat vyúčtování poskytnutých finančních prostředků. **Nelze přisvědčit odvolateli, že mu není známo, jakým způsobem správce daně dospěl k částce odvodu ve výši 2 900 379 Kč, neboť o výši částky, která má být vrácena na účet poskytovatele dotace, rozhodl sám odvolatel ve vyúčtování poskytnuté finanční podpory.**

Odvolatel v odvolání uvádí, že mu „*v souvislosti s čerpáním předmětné dotace v roce 2023 zřejmě tzv. nepřiměřený zisk skutečně vznikl, avšak tento nepřiměřený zisk je ve skutečnosti v odlišné a ve výrazně nižší výši*“. Ve svém odvolání však odvolatel konkrétně nespecifikoval výši nižší částky přeplatku a ani neuvedl žádné důkazy pro jím proklamovanou výrazně nižší výši přeplatku. **Odvolací orgán poukazuje na skutečnost, že důkazní břemeno leží v této věci primárně na odvolateli, který by měl nižší výši přeplatku jednoznačně prokázat.**

Čl. VI odst. 6 a 7 Smlouvy stanovují pravidla pro nápravu nesprávně vyčísleného přeplatku, který by mohl být chybně uveden ve vyúčtování. Odvolací orgán má však ze spisu za prokázané, že **odvolatel jím uvedenou výši nevyčerpaných finančních prostředků finanční podpory nerozporoval**, neboť dne 13. března 2024 požádal o povolení splátkového kalendáře k úhradě přeplatku finanční podpory ve výši 2 900 379 Kč a navrhl splátky každý měsíc ke 30. dni v měsíci počínaje březnem 2024.

Rada Zlínského kraje dne 25. března 2024 svým usnesením č. 0319/R08/24 odvolateli vyhověla a schválila uzavření „Dohody o splátkách mezi Zlínským krajem a organizací HVĚZDA z. ú.“, včetně textu dohody o splátkách. K první splátce mělo dojít do 30. dubna 2024. K uzavření dohody o splátkách však nakonec nedošlo, neboť odvolatel nesouhlasil s textem dohody schválené Radou Zlínského kraje. Následně probíhalo vyjednávání mezi zástupci obou smluvních stran, které však nevedlo ani do konce září 2024 ke konsensu s textem dohody o splátkách. Rada Zlínského kraje tedy dne 30. září 2024 usnesením č. 0926/R27/24 ruší usnesení ze dne 25. března 2024, kterým Rada schválila uzavření Dohody o splátkách mezi Zlínským krajem a odvolatelem.

Odvolací orgán poukazuje na skutečnost, že **odvolatel o snížení přeplatku nežádal.**

Odvolatel namítá, že správce daně postupoval v rozporu se zásadou zákonnosti, zásadou materiální pravdy, zásadou vyhledávací, zásadou poučovací a slyšení ve věci, zásadou legitimního očekávání a zásadou volného hodnocení důkazů, což podle názoru odvolatele zakládá nepřezkoumatelnost platebního výměru.

S tímto tvrzením odvolací orgán zásadně nesouhlasí. Odvolací orgán má za prokázané, že odvod byl uložen ve správné výši, přičemž odvolatel si sám stanovil výši přeplatku, a proto odvolateli nelze přisvědčit, že platební výměr je nepřezkoumatelný.

Odvolací orgán má ze spisu za prokázané, že poskytovatel dotace přezkoumal odvolatelem předložené vyúčtování, přičemž odvolatel mohl v té době poukázat na chybně provedené vyúčtování a uplatnit důkazy, které by vedly ke změně výše přeplatku. Odvolatel tak neučinil. Následně provedl přezkum vyúčtování i prvostupňový správce daně. Není tudíž možno vinit správce daně z porušení zásady zákonnosti, zásady materiální pravdy a zásady vyhledávací.

Odvolací orgán konstatuje, že zásada **legitimního očekávání** byla široce přezkoumána nejen v judikatuře soudů České republiky (např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. **5 Afs 3/2012 – 131** ze dne 20. prosince 2013), ale i v oblasti unijního práva. Odvolací orgán poukazuje na rozhodnutí Tribunálu ze dne 18. června 2010, *Lucembursko v. Komise*, T-549/08, Recueil, s. II-2477, body 71-78, které se sice věcně týkalo jiné právní oblasti (pozastavení průběžných plateb z Evropského sociálního fondu), nicméně s ohledem na obecnost tam učiněných závěrů, jsou vývody Tribunálu vyplývající z tohoto rozsudku použitelné i na právě probíhající řízení: „V souladu s ustálenou judikaturou předpokládá právo dovolávat se legitimního očekávání současné splnění tří podmínek. Zaprvé musela být zúčastněné osobě veřejnou správou poskytnuta konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění z oprávněných a spolehlivých zdrojů. Zadruhé musí být tato ujištění takové povahy, že jsou schopna vyvolat legitimní očekávání u toho, komu jsou určena. Zatřetí musí být poskytnutá ujištění v souladu s platnými normami [...] V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že porušení zásady ochrany legitimního očekávání nemůže uplatňovat osoba, která se dopustila zjevného porušení platné právní úpravy [...] V judikatuře tak již bylo upřesněno, že zásada ochrany legitimního očekávání nemůže bránit pozastavení pomoci Společenství, jestliže podmínky stanovené pro poskytnutí uvedené pomoci nebyly zjevně splněny [...] Případná existence nesrovnalostí, které nebyly předtím sledované nebo odhalené, nemůže v žádném případě vyvolat legitimní očekávání (viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 16. října 2003, *Irsko v. Komise*, C-339/00, Recueil, s. I-11757, bod 81).“

Odvolací orgán má ze spisu za prokázané, že Odborem sociálních věcí Úřadu ZK byla odvolateli zaslána **výzva k vrácení přeplatku finanční podpory** ze dne 7. února 2024 pod č. j. KUZL 14783/2024 a následně byla správcem daně odvolateli zaslána dne 6. března 2024 „Výzva k vrácení dotace Zlínského kraje“ dle § 22 odst. 6 věty třetí zákona RP územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, pod č. j. KUZL 23642/2024. Odvolací orgán poukazuje na skutečnost, že z uvedených výzev k vrácení přeplatku finanční podpory vyplývá, že **odvolateli nebylo dáno žádné písemné ujištění o tom, že vzniklý přeplatek finanční podpory nemusí vracet, a proto je jeho tvrzení o porušení zásady legitimního očekávání manipulativní a irelevantní.**

Je nesporné, že **nevrácením nevyčerpaných finančních prostředků dotace odvolatel porušil podmínky, za nichž mu byla tato dotace poskytnuta.**

Odvolací orgán shledal námitku č. 1 nedůvodnou.

Ad 2)

Odvolací orgán nezpochybňuje negativní vliv rozhodnutí Zlínského kraje č. j. KUZL 71183/2023 o zrušení registrace sociální služby v registru poskytovatelů sociálních služeb a následného rozhodnutí MPSV č. j. MPSV-2023/183119-229/1 ze dne 2. října 2023, kterým bylo rozhodnutí Zlínského kraje potvrzeno, na další činnost odvolatele. Odvolací orgán má za nesporné, že obě výše uvedená rozhodnutí bezpochyby nepříznivě ovlivnila další činnost odvolatele, zejména při udržení si stávajících klientů a evidenci klientů nových.

Nicméně **odvolací orgán není kompetentní k posuzování postupu Zlínského kraje a Úřadu ZK ve věci vydání rozhodnutí o zrušení registrace sociální služby** v registru poskytovatelů sociálních služeb, které bylo vydáno na základě usnesení zastupitelstva Zlínského kraje v samostatné působnosti. Toto rozhodnutí bylo vydáno podle zákona o sociálních službách a v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**SŘ**“). Odvolací orgán také není oprávněn posuzovat příčiny ani dopady vydání předmětného rozhodnutí. Z výše uvedeného vyplývá, že odvolací orgán nemůže hodnotit ani účinky rozhodnutí na ekonomické výsledky hospodaření odvolatele.

Odvolací orgán je kompetentní k přezkumu řízení v DŘ, tzn., že je příslušný ve věci přezkumu platebního výměru, jeho souladu se Smlouvou, metodickými pokyny poskytovatele finanční podpory a platnými zákony. Odvolací orgán vyhodnocuje, které skutečnosti, uvedené v platebním výměru byly ve věci prokázány, jakými úvahami se správce daně při hodnocení důkazů řídil, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jak věc posoudil po právní stránce.

Pro úplnost odvolací orgán dodává, že okolnosti uvedené odvolatelem, které, jak odvolatel namítá, mu znemožnily vrátit přeplatek na účet poskytovatele dotace včas, nejsou v odvolacím řízení relevantní. Odvolatel by je však mohl uplatnit v žádosti o prominutí odvodu. K prominutí odvodu je kompetentní pouze poskytovatel dotace.

Z výše uvedených důvodů shledal odvolací orgán námitku 2 nedůvodnou.

Ad 3)

Viz vyjádření odvolacího orgánu k námitkám 1 a 2.

V. Závěr

Odvolací orgán zhodnotil všechny rozhodné skutečnosti podle své správní úvahy, přičemž posoudil každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti. Po posouzení skutkového stavu dospěl odvolací orgán k závěru, že **námítky odvolatele byly nedůvodné.**

Odvolací orgán má ze spisového materiálu za prokázané, že odvolatel **porušil čl. VI odst. 4 Smlouvy**, neboť nevrátil přeplatek finanční podpory ve stanoveném termínu. Zadržením peněžních prostředků se odvolatel dopustil **porušení rozpočtové kázně podle § 22 odst. 3 zákona o RP územních rozpočtů**, ve znění účinném v době porušení rozpočtové kázně.

Z výše uvedených důvodů bylo odvolání zamítnuto a napadený platební výměr byl potvrzen.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 116 odst. 4 DŘ nelze odvolat.

Ing. Miroslav Matej, Ph.D.
ředitel odboru

Rozdělovník:

1. JUDr. Ing. Ivan Pavelka, Ph.D., advokát, nám. T. G. Masaryka 1281, 760 01 Zlín
2. Krajský úřad Zlínského kraje, třída Tomáše Bati 21, 760 01 Zlín
3. Spis Ministerstva financí